

L E G E privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor¹ **- Extras cu referire la mediere -**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. - Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial, al României, Partea I, nr. 45 din 24 februarie 1948, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

9. La articolul 1081 alineatul 1 punctul 1, după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) refuzul părții de a se prezenta la ședința de informare cu privire la avantajele medierii, în situațiile în care a acceptat, potrivit legii.”

39. Articolul 6131 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 6131. – În cazul în care cererea de divorț se întemeiază pe acordul părților, ea va fi semnată de ambii soți. Atunci când este cazul, soții vor stabili și modalitățile în care au convenit să fie soluționate cererile accesorii divorțului.

Primind cererea de divorț formulată în condițiile alin. 1, instanța va verifica existența consimțământului soților, după care va fixa termen pentru soluționarea cererii în camera de consiliu.

La termenul de judecată, instanța verifică dacă soții stăruie în desfacerea căsătoriei pe baza acordului lor și, în caz afirmativ, va trece la judecarea cererii, fără a administra probe cu privire la motivele de divorț.

La cererea soților, instanța va pronunța o hotărâre cu privire la divorț potrivit alin. 3. Prin aceeași hotărâre, instanța se va pronunța, potrivit legii, cu privire la numele pe care îl va purta fiecare soț după desfacerea căsătoriei și, când este cazul, cu privire la încredințarea copiilor minori și contribuția părinților la cheltuielile de creștere, educare, învățatură și pregătire profesională a copiilor. Tot astfel, instanța va putea lua act de învoiala soților cu privire la alte cereri accesorii, în condițiile legii.

În cazul în care soții nu se învoiesc asupra cererilor accesorii, instanța va continua judecata administrând probele prevăzute de lege pentru soluționarea acestor cereri.”

40. După articolul 614 se introduce un nou articol, art. 6141, cu următorul cuprins:

„Art. 6141. - În fața instanței de fond, aceasta va stăruie pentru soluționarea divorțului prin înțelegerea părților.

În cazul în care judecătorul recomandă medierea, iar părțile o acceptă, acestea se vor prezenta la mediator, în vederea informării lor cu privire la avantajele medierii. Mediatorul nu poate solicita plata onorariului pentru informarea părților. După informare, părțile decid dacă acceptă sau nu soluționarea divorțului prin mediere.

Până la termenul fixat de instanță, care nu poate fi mai scurt de 15 zile, părțile depun procesul-verbal întocmit de mediator cu privire la rezultatul ședinței de informare.

Prevederile alin. 2 și 3 nu sunt aplicabile în cazul în care părțile au încercat soluționarea divorțului prin mediere anterior introducerii acțiunii.”

42. La articolul 7201, alineatul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7201. - În procesele și cererile în materie comercială evaluabile în bani, înainte de introducerea cererii de chemare în judecată, reclamantul va încerca soluționarea litigiului fie prin mediere, fie prin conciliere directă.”

47. Articolul 7207 se modifică și va avea următorul cuprins:

¹ *Lege promulgată de Președintele României pe 25.10.2010*

„Art. 7207. - În cursul judecății asupra fondului procesului, instanța va stăruï pentru soluționarea lui, în tot sau în parte, prin înțelegerea părților.

În cazul în care judecătorul recomandă medierea, iar părțile o acceptă, acestea se vor prezenta la mediator, în vederea informării lor cu privire la avantajele medierii. Mediatorul nu poate solicita plata onorariului pentru informarea părților. După informare, părțile decid dacă acceptă sau nu soluționarea litigiului prin mediere.

Până la termenul fixat de instanță, care nu poate fi mai scurt de 15 zile, părțile depun procesul-verbal întocmit de mediator cu privire la rezultatul ședinței de informare.

Prevederile alin. 2 și 3 nu sunt aplicabile în cazul în care părțile au încercat soluționarea litigiului prin mediere anterior introducerii acțiunii.

Înțelegerea părților se constată prin hotărâre irevocabilă și executorie.”

Art. II. – Legea nr. 4/1953 - Codul familiei, republicată în Buletinul Oficial nr. 13 din 18 aprilie 1956, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

2. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. – Divorțul prin acordul soților poate fi pronunțat de către instanța judecătorească indiferent de durata căsătoriei și indiferent dacă există sau nu copii minori rezultați din căsătorie.

Divorțul prin acordul soților nu poate fi admis dacă unul dintre soți este pus sub interdicție.

Instanța este obligată să verifice existența consimțământului liber și neviciat al fiecărui soț.

La soluționarea cererilor accesorii divorțului, referitoare la încredințarea copiilor minori, obligația de întreținere și folosirea locuinței, instanța va ține seama și de interesele minorilor.”

Art. XV. – La articolul 26 din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 22 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:
„(3) Pentru activitatea de informare și consiliere a părților cu privire la procedura medierii și avantajele acesteia, îndeplinită poltrivit legii anterior încheierii contractului de mediere, mediatorul nu poate pretinde onorariu.”

Art. XVIII. - Codul de procedură penală republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 30 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 10 alineatul 1, litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) a fost retrasă plângerea prealabilă ori părțile s-au împăcat, ori a fost încheiat un acord de mediere în condițiile legii, în cazul infracțiunilor pentru care retragerea plângerii sau împăcarea părților înlătură răspunderea penală.”

2. După articolul 16 se introduce un nou articol, art. 161, cu următorul cuprins:

„Tranzacția, medierea și recunoașterea pretențiilor civile

Art. 161. - În cursul procesului penal, cu privire la pretențiile civile, inculpatul, partea civilă și partea responsabilă civilmente pot încheia o tranzacție sau un acord de mediere, potrivit legii.

Inculpatul, cu acordul părții responsabile civilmente, poate recunoaște, în tot sau în parte, pretențiile părții civile.

În cazul recunoașterii pretențiilor civile, instanța obligă la despăgubiri în măsura recunoașterii. Cu privire la pretențiile civile nerecunoscute, pot fi administrate probe.”

Art. XX. - Codul penal al României, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 16 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

3. La articolul 184, după alineatul 5 se introduce un nou alineat, alin. 6, cu următorul cuprins:
„Pentru faptele prevăzute la alin. 2 și 4, împăcarea părților înlătură răspunderea penală.”

Art. XXII. - (1) *Procesele în materie civilă în curs de judecată* la data schimbării, potrivit prevederilor prezentei legi, a competenței instanțelor legal investite vor continua să fie judecate de acele instanțe.

În caz de desființare, anulare sau casare cu trimitere spre rejudecare, dispozițiile prezentei legi privitoare la competență sunt aplicabile....

(4) În cazul litigiilor în materie comercială, aflate în procedura concilierii la data intrării în vigoare a prezentei legi, părțile pot conveni fie să continue această procedură, fie să recurgă la procedura medierii.